

Змагаючыся за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады, вядучы барацьбу на два фронты—з правым, як галоўным, і „левым“ опортунізмам, партыя ідзе да XVI зьезду з вялікімі посьпехамі ў сацыялістычным будаўніцтве

Спрэчкі па дакладу т. Мануільскага аб рабоце ЦК УсеКП(б)

Прамова тав. Гантмана

Міжнароднае становішча цалкам і поўнасьцю пацьвярджае прагнозы і ацэнку, якую давала наша партыя на XV партызьездзе, ацэнку, якую даваў Комуністычны Інтэрнацыянал. Правыя элемэнт вядуць барацьбу супроць Комінтэрну, вядуць барацьбу ў рады нашай партыі ў першую чаргу па пытаньні ацэнкі капіталістычнай стабільнасьці. Тое, што мы назіраем на процілеглым этапе, тое, што адбываецца зараз у капіталістычнай гаспадарцы, глыбокі крызіс на ўсіх капіталістычных краях, які патрасае асновы капіталістычнай сыстэмы—пацьвярджае поўнасьцю ацэнку нашай партыі.

Другое пытаньне—гэта глыбокі і правільны аналіз, які быў даны нашай партыяй і Комінтэрнам міжнароднай сацыял-дэмакратыі, сусьветнаму рэфармізму. Гэта працэс арастаньня сацыял-дэмакратыі, сусьветнага рэфармізму з капіталістычнай сыстэмай. Міжнародны рэфармізм стаў неадлучнай часткай усёй капіталістычнай сыстэмы. Тое, што мы бачым у Англіі, дзе на чале ўлады стаць так званы „рабочы ўрад“, тое, што назіраем у Нямеччыне і ва ўсіх іншых капіталістычных дзяржавах, дзе на чале ўлады стаць сацыял-дэмакратыі—зноў такі поўнасьцю пацьвярджае правільнасьць аналізу і ацэнкі Комінтэрну і нашай партыі.

Тут цэлы рад таварышоў у сваіх выступленьнях гаварылі і пацьвярджалі, што чырвоная, непахісная лінія нашай партыі, якая няўхільна праводзілася ў жыцьцё усёй партыяй, забясьпечыла прыняе перадавы, якія на раз разьбіваў сьпіроў капіталістычнага сьвету справакаваць нас на вайну. Ваенныя небясьпека аднак, ня толькі ня мінула, а мы ведаем, што яна зараз болей моцная, чым калі-б там ні было раней.

Нам трэба ўмацоўваць, павышаць у далейшым яшчэ больш базэляваньне нашай Чырвонай арміі. Не пакладаючы рук трэба працаваць над пасьлявоеным ажыццяўленьнем пяцігодкі, над вырашэньнем вялізарных задач сацыялістычнага будаўніцтва, якія зьяўляюцца неадлучнай часткай сусьветнай пролетарскай рэвалюцыі. Нам трэба баявую гатоўнасьць у масах ў рабочай класе, і ў Чырвонай арміі ня толькі падтрымліваць, але ўзмацняць у кожным днём шляхам сыстэматычнага глыбокага рэвалюцыйнага міжнароднага становішча, шляхам глыбокага сыстэматычнага азнамяленьня з міжнародным рабочым рэвалюцыйным рухам.

Пяцігадовы плян зьяўляецца фактам сусьветна-гістарычнага значэньня. Пасьпяховое выкананьне пяцігадовага пляну на працягу мінулых паўтара год зьяўляецца лепшым пацьвярджэньнем правільнасьці генэральнай лініі нашай партыі. Пасьпяховое правядзеньне пяцігодкі, перавыкананьне асноўных паказальнікаў нашай прамысловасьці і народнай гаспадаркі ў цэлым—напоўніць яшчэ раз руйнуючы удар па ўсіх рэштках трацкіскай ізоляцыі, у аснове якой ляжыць тэорыя немагчымасьці пабудаваньня сацыялізму ў нашым краі.

Пасьпяховое выкананьне пяцігодкі таксама наносіць руйнуючы удар па правай опозыцыі, якая высюнала тэорыю неспасьпасьці ўзяць тэмпаў сацыялістычнага будаўніцтва, якія раілі партыі раўняцца на „вузкія“ месцы, замест шэраўдаль пасьлядоўнай лініі, якая праводзіцца партыяй на разьвіцьцё буйнай прамысловасьці, на разьвіцьцё вытворчасьці, якая вырабляе сродкі вытворчасьці.

Нарэшце, пасьпяховое выкананьне пяцігодкі цалкам і поўнасьцю пацьвярджае ўзятыя партыяй тэмпы нашай сацыялістычнага будаўніцтва, бо тое, што мы маем, тым рэзультат, якія мы атрымалі на працягу гэтых паўтара год, паказалі, што мы маем рэальныя магчывасьці выкананьня пяцігодкі ў чатыры гады. Гэта значыць яшчэ больш разьвіцьцё ўзмацненьня тэмпы, якія вызначаліся раней.

Бязумоўна, таварышы, мы ня можам праходзіць і не праходзім міма тых вялізарных труднасьцяў, якія стаць перад намі. Я тут хачу паказаць на пытаньне палітычнай рабочага забясьпечэньня. Мы з году ў год назіраем няўхільны рост матэрыяльнага і культурнага стану рабочага класу, які ідзе па лініі ня толькі павышэньня зароботнае платы, а і на радзю іншых кавалаў: на лініі мэдычнай дапамогі,

па лініі пашырэньня культурна-бытавога абслугоўваньня рабочых мас. Вялізарнае павышэньне выдаткаў і сродкаў на культурна-бытавое абслугоўваньне рабочых—усё гэта разам узятае, бяспрэчна пацьвярджае тое, што матэрыяльны і культурны ўзровень рабочае класу ўзнімаецца ў гору з кожным годам. Зараз пытаньне адносна палітычнага забясьпечэньня мае вялікае значэньне. Трэба мобілізаваць партыю, усю пролетарскую грамадзкасць і накіраваць усе сілы па лініі таго, каб пашырыць, палепшыць наша харчовае забясьпечэньне, накіраваць на паліпшэньне работы забясьпечэньня апаратаў, якія працуюць вельмі дрэнна. Таму зусім правільна ЦК УсеКП(б) ставіць ва ўсю шырыню пытаньне адносна паліпшэньня забясьпечэньня і паліпшэньня работы забясьпечэньня коопэрацыйных арганізацый, дрэнная работа якіх павялічвае труднасьці забясьпечэньня.

Другая важнейшая задача—гэта падрыхтоўка новых рабочых кадраў і кадраў кіраўнічых.

Па цэлым радзе важнейшых галін нашай прамысловасьці (мэталургіі, прамысловасьці і інш.) мы на сёньнешні дзень адчуваем нястачу кваліфікаванай рабочай сілы. Гэта-ж самае і па радзе іншых галін нашай прамысловасьці. Гэта вострыя будзе ўзмацняцца, калі ўсі партыя не скончыць усёй сваёй увагі на справе падрыхтоўкі новых кадраў кваліфікаваных рабочых, калі мы ня зьвернем сур'ёзнай увагі на палітычнае і класовае выхаваньне новых пластоў рабочых, якія ўліваюцца ў прамысловасьць. Мы ў БССР маем ня менш 25 проц. новых рабочых, якія ўліліся ў прамысловасьць і не прайшлі яшчэ зусім, або прайшлі невялікую пролетарскую школу ў мінулае. Над выхаваньнем гэтых пластоў рабочых трэба будзе настойліва працаваць.

Пытаньне аб кадрах у цэлым мае актуальнае значэньне для ўсяго нашага Саюзу і стаць у нашых умовах з асаблівай вострастай. Мы на студзеньскім пленуме ЦК КП(б)Б завастрылі увагу на пытаньні кадраў, там усё ў нашых умовах нястача кадраў пры вялікіх тэмпах сацыялістычнай прамысловасьці, кадраў для вёскі—адчуваецца асабліва востра.

Вырашэньне задач культурнай рэвалюцыі мае вялізарнае значэньне для ўсяго нашага будаўніцтва. Партыя праз друк, Цэнтральны Камітэт у радзе пастаноў падкрэсьлівалі ўжо, што наша культурная работа адстае ў сваіх тэмпах ад агульных тэмпаў сацыялістычнага будаўніцтва. Цэлы рад мерапрыемстваў ужо разгортваецца ў сваім практычным ажыццяўленьні, але нам трэба ўзмацніць сваю работу ў гэтым напрамку.

Няма ніякага сумненьня, што тым вялізарным зруху, той вялізарнай рух бідняцка-сэрадняцкіх мас, які мы маем у вёсцы, на шлях сацыялізму прадстаўляе факт буйнога гістарычнага значэньня. Пытаньне адносна сэрадняцка, пытаньне адносна ўзаемаадносін з сэрадняком зьяўляецца асноўным пытаньнем. Опартуністычны элемэнт ставіць пытаньне адносна разрыву з сэрадняком, ставіць і ўсе тым неабавязлівае элемэнт, якія не разумеюць усё тых процэсаў, якія адбываюцца ў вёсцы. Яны гавораць адносна разрыву з сэрадняком тое, што мы назіраем сёння, што ў абочжавых раёнах 40-50 проц. бідняцкіх і сэрадняцкіх гаспадарак замацаваліся ў колгасах, тое, што ў нашых умовах, ва ўмовах БССР, колгаснікі прадстаўляюць сабою моцна згуртаванае ядро на вёсцы, тое што веснавая сяўба праходзіць з посьпехам на ўсім Саюзе—усё гэта пацьвярджае, што мы разрыву з сэрадняком ня маем, пацьвярджае, тое, што мы маем далейшае ўмацаваньне саюзу з сэрадняком.

Бязумоўна, у рабоце на мясцох у цэлым радзе раёнаў, у тым ліку і ў КП(б)Б, былі вялікія палітычныя памылкі, якія выклікалі хістаньні ў некаторай часткі сэрадняцтва магло скласьціся такое уражаньне, што партыя зьмяняе сваю лінію, у сувязі з тымі скруменьнямі і памылкамі, якія былі дапушчаны ў адносінах да сэрадняка. Але дзякуючы пільнасьці Цэнтральнага Камітэту партыі, дзякуючы таму, што ЦК на-большавіку, са ўсёй рашучасьцю ў дзяржы на гэтых памылках і скруменьнях,

дзякуючы той вялікай магутнасьці, якой уладае наша партыя, наша партыя алоцела ў самы кароткі тэрмін, у некалькі дзён, пераклучыцца і хутка ўзброіць усю партыю на барацьбу са скажэньнямі партыйнай лініі, на выпраўленьне памылак. Мы ня сумняемся не разрыву з сэрадняком, а далейшае ўмацаваньне саюзу з сэрадняцкімі масамі вёскі. Мы павінны яшчэ з большай энэргіяй узбройваць нашу партарганізацыю на барацьбу з розвага ролу опартуністычнымі тэорыямі, якія пад рознымі маскам і формамі высюваюцца супроць генэральнай лініі нашай партыі, „тэорыі“ адносна „нямінучых“ хістаньняў сэрадняка, якія маюць у сваёй аснове трацкіскаю падаплёку, неабходнасьці ўжываньня гвалту да сэрадняка, бо калі згадзіцца з тэорыяй адносна нямінучых хістаньняў сэрадняка, што сэрадняк незалежны ні ад чаго, правільная ці няправільная лінія праводзіцца да яго, будзе хістацца, і адсюль у іх („левыя“ загібшчыкаў) атрымліваецца такі вывад, што трэба сілаю яго загнаць у колгас, што трэба адміністраваць у адносінах да сэрадняка. Такая тэорыя павінна атрымаць самы рашучы, самы бязлітасны адпор з боку нашай партыі, як трацкіскай па сутнасьці, як атакі трацкіскай элемэнтаў супроць лініі нашай партыі.

У сучасны момант лідары правай опозыцыі (і Бухарын, і Томскі, і Рыкаў) да гэтага часу, ня глядзячы на тое, што яны формальна прызналі перад партыяй свае памылкі, не вступалі і ня выказваюць сваё адносіна па ўсіх гэтых важнейшых пытаньнях, па лініі якіх ёсьць разыходжаньні з партыяй, па лініі якіх партыя вядзе бязлітасную барацьбу з правай опозыцыяй. Я думаю, што партыя павінна патрабаваць, каб яны абавязкова казалі пра свае адносіны да ўсіх гэтых важнейшых пытаньняў.

Правільнасьць палітычнай лініі ЦК УсеКП(б), тым посьпехі, якія мы маем на ўсіх галінах сацыялістычнага будаўніцтва, пацьвярджаюць лепш за ўсё тым вялізарным уздымам, які мы маем сярод колгаснікаў і ў рабочай класе. А лепшым паказальнікам гэтага зьяўляецца тое, што рабочая клася зноў дае нашай ленынскай партыі дзесяткі тысяч лепшых свай прадстаўнікоў. Лепшым пацьвярджэньнем правільнасьці лініі партыі зьяўляецца тое, што адзінства нашых радоў зараз моцна, як ніколі, што мы падыходзім да XVI зьезду моцнымі, згуртаванымі ленынскімі калёнамі.

Прамова т. Шаршнёва

Дзякуючы правільнай лініі нашай партыі, дзякуючы няўхільнаму правядзеньню яе ў жыцьцё мы маем вялікія посьпехі і ўздым нашай прамысловасьці ў сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі. Мы будзем рад новых фабрык, зноў, адбываецца будоўля электрычнай станцыі імя т. Сталіна. Я тут хачу спыніцца на тым, што часамі асобныя цэнтральныя прадаўнікі, асобныя ўстановы няўважліва адносіцца да будаўніцтва новых прадпрыемстваў, у прыватнасьці, да будаўніцтва першай у Беларусі раённай электрычнай станцыі. Мы сёння тут павінны сказаць, што будаўніцтва Асінобуду праходзіць ня зусім добра.

Прышлося праводзіць вялікую работу, прышлося шмат пасядаць у нашых цэнтрах, каб не сарваць зусім будаўніцтва сэзону. Але дзякуючы ЦК мы пашырылі сваю прамысловасьць, мы дабіліся таго, што Галоўэлектраўстанаву, што імя Асінобуд будзе мець ня 20000 кілёват, а 92000; дзякуючы ЦК было паказана, што трэба прыступіць да другой і трэцяй чаргі будаўніцтва. Але Савет Працы і Абароны да другой чаргі будаўніцтва аднісься дрэнна і справа затрымліваецца. Нам неадкладна патрэбны матэрыялы, наша параслава гаспадарка нікуды ня вярта, устаноўкі амортазаваны, нам патрэбна неадкладная дапамога. Мы зараз павінны прыступіць да другой і трэцяй чаргі будаўніцтва, між тым, як частка сэзону ўжо прайшла. Не хачае жалеза, аб чым мы зварачаліся ў ВСНГ, бо нам не забясьпечылі патрэбу ў жалезе.

Сярод асобных прадаўнікоў цэнтру пануюць думкі аб тым, што БССР рэспубліка пераважна земляробчая і таму, моў, забясьпечыць разьвіцьцё прамысловасьці патрэбнымі сродкамі і матэрыяламі можна ў самую апошнюю чаргу. З такімі настроямі трэба павесці барацьбу,

Прамова тав. Кавальчука

XV зьезд нашай партыі наменіў вялікія задачы як у галіне рэканструкцыі сельскай гаспадаркі, так і ў галіне рэканструкцыі прамысловасьці. Лінія ў рабоце ЦК нашай партыі цалкам і поўнасьцю адпавядае тым задачам, якія наменіў XV зьезд партыі. За два з паловай гады пасьля XV зьезду, калі паглядзець на ўсю работу, якую правяла партыя і рабочая клася пад кіраўніцтвам партыі,—мы маем буйныя посьпехі на ўсіх франтах нашага сацыялістычнага будаўніцтва.

Гэтыя посьпехі дадуць нам поўную магчымасьць у самы кароткі тэрмін дагнаць і перагнаць заходня-эўрапейскія капіталістычныя краіны.

Партыя дабілася вялікіх посьпехаў у справе сацыялістычнага будаўніцтва, дзякуючы вялізарнаму гераізму і актыўнасьці рабочае клася. Гэту актыўнасьць і гераізм рабочай клася партыя змагла мабілізаваць на ўсіх франтах сацыялістычнага будаўніцтва. Наша работа ў колгасе і мільённыя масы працоўных нашай краіны паказалі, што яны сваім гераізмам, творчым энтузіязмам і работай выкіналі і перавыканалі пяцігадовы плян разьвіцьця народнай гаспадаркі.

Гэтыя посьпехі былі-б яшчэ большымі, калі-б партыі не давялося траціць так шмат часу на барацьбу ўнутры самой партыі. Мобілізуючы шырокія рабочыя масы для справы сацыялістычнага будаўніцтва, партыя аддавала шмат часу на барацьбу з правым ухілам, які па сутнасьці справы імікнуўся цягнуць партыю назад і тэорыя якога зводзілася да згортваньня тэмпаў індустрыялізацыі краіны, капіталістычнай пераважнай пэрыяду ў рэканструкцыі сельскай гаспадаркі, у колгасізацыі.

Партыя, праводзячы гэту барацьбу з правым ухілам, яшчэ больш загартавала свае рады для далейшай барацьбы за чыстату ленынскай лініі. Посьпехі нашага сацыялістычнага будаўніцтва разьбілі ўшчэнт опартуністычную тэорыю правага ўхілу, а тамсама на зусім пахавалі контр-рэвалюцыйную тэорыю трацкізму, якая прарочыла нагібаль дыктатуры пролетарыату ў нашай краіне.

Зараз правы ўхіл у нашай партыі адчувае, што ён на знойдзе сабе ніякага падтрыманьня, калі будзе выступаць тым сваё тэорыі, якія былі разьбіты нашай партыяй, зараз ён імкнецца перафарбавацца, зараз ён вядзе атаку супроць партыі ўжо не па тых пытаньнях, не выступаючы адкрыта тых опортуністычных пытаньняў, на якіх партыя дала бязлітасны бой, ён цяпер імкнецца біць па кіраўніцтве партыі, абгагульваючы памылкі асобных ор-

ганізацый, якія былі дапушчаны ў справе колгасізацыі.

Партыя вырасла, партыя разам з ёю, пад кіраўніцтвам ЦК і надалей зможа ураць мець усю тую махінальную працяг элемэнтаў, праз якую яны імкнуцца дыскрэдытаваць кіраўніцтва нашай партыі. Партыя ўсім гэтым спробам і махінацыям дасць поўнасьцю адпор.

На аснове вялізарных посьпехаў у справе рэканструкцыі прамысловасьці, партыя паставіла задачу і разгарнула вялізарную работу па рэканструкцыі сельскай гаспадаркі. Шырокі колгасны рух які ахапіў вёску, дазволіў паставіць задачу правядзеньня цэльнай колгасізацыі ў раёнах збожжавых раёнаў, дазволіў раіць ад лезунгу адмежаваньня і выніскаваньня кулцаў да аўнугу лівадзіцкай кулцаў, клася.

Я не хачу тут пералічваць тэорыі памылак, якія былі дапушчаны асобнымі мясцовымі арганізацыямі ў пытаньні колгасізацыі, а хачу паставіць і падкрэсьліць, што зараз асноўнай задачай выпраўленьня памылак павінна на зьявіцца замацаваньне нашых посьпехаў у справе колгасізацыі. Нам трэба зраць дабле тэаго, каб колгасы зьявіліся арганізуючым зьяваем, вакол якога павінна далей разгортвацца ленынства. Наша работа ў колгасах не павінна замыкацца толькі ўнутры колгасаў, а трэба колгасы пашырылі свае позыцыі каб пераканалі сваім прыкладам індывідуальны бядняцкі і сэрадняцкі гаспадаркі, што знаходзяцца вакол колгасаў.

Пытаньне аб кадрах у сельскай гаспадарцы адыгрывае надзвычайна вялікую ролю. Ад таго, як мы рымірруем сілы, як выкарыстаем нашаручую практыку асобных колгасаў, будзе залежыць умацаваньне колгасаў. Адсюль паўстае перад партыйнымі арганізацыямі задача падбору кадраў у колгасы.

Дэлегат зьезду

Тав. Т. Газ—сэкрэтэр партколектыву саюзу будаўнікоў (Гомель)

Прамова тав. Рачыцкага

Лепшай ацэнкай правільнасьці правядзеньня генэральнай лініі партыі, якую праводзіў ЦК УсеКП(б), зьяўляюцца тая дасягненні, што маюцца як у галіне міжнароднай палітыкі, так і ў галіне ўнутранай.

Цэнтральны Камітэт на тэорыі вырашэньня ў адносінах нашай індустрыяльнай прамысловасьці, але ў асноўным вырашэньня пытаньне зернявое праблема. Зараз перад усёй партыяй і перад яе штабам—Ленынскім Камітэтам стаць пытаньне, якое зараз зьяўляецца найбольш небяспечным, мае найбольшы прырост—гэта пытаньне забясьпечэньня рабочае клася і ў зьвязку з гэтым пытаньне жыццёлагадоўлі. Мэтад, якім вырашалася зернявое праблема, павінен быць перанесены і ў вырашэньне пытаньня жыццёлагадоўлі. Гэты пытаньне нашым Цэнтральным Камітэтам ужо паставіла рашуча.

Тыя лічы, якія маюцца ў нас, у Беларусі па становішчы жыццёлагадоўлі, якія не адрозніваюцца ад лічыба Саюзу. Што мы маем? Лічыба рабочае жыццё зьявілася. Гэта абавязвае нас узяцца за гэту працу ня так, як мы працавалі дасюль. Адзачасова прыдзецца вызначыць рад мерапрыемстваў нашаму Цэнтральному Камітэту аб тым, каб стварыць нейкі стымул для індывідуальнага сектару, які будзе займаць у бліжэйшыя часы значнае месца.

Наступнае пытаньне, якое патрабуе ўвагі з боку саюзных арганізацый, а

гэта-таксама і з боку Цэнтральнага митэту нашай партыі, гэта, у нашых умовах, праблема асваеньня ілюшчэй, тых багачыняў, якія маюцца ў нас не скарыстаны яшчэ—два мільёны гектараў балотнай шай зямлі, якая дае ў дзяржаву лепшы ўраджай, чым сярод беларускай зямлі і якую з нашымі дарэка карыстаньне не пад сілаю гэтай галіне Саюзнаму ўрад дапамадастаткова.

Я ні ў якім разе не падзяляю кі тых таварышоў, якія гаварылі Саюзны ўрад недастаткова зьяўляе ўвагу на нацыянальныя рэспублікі ў прыватнасьці на БССР. Я не дзялю гэтак лунку погляду, лічыбы, якія маюцца ў галіне нашай прамысловасьці, у якасьці ўкладаньня за кошт саюзных каў у сельскую гаспадарку на турныя патрэбы, гавораць аб іншым, чым гаварылі тут таварышы.

Наступнае пытаньне—гэта дзякуючы прадаўнікоў цэнтральных прэміруючых аргануў аб немагчымасьці скарыстаньня машынаў у беларускіх умовах. Я думаю, Цэнтральны Камітэт нашай партыі павінен яшчэ больш рашуча паставіць пытаньне аб тым, каб гэту стымул для індывідуальнага сектару, які будзе займаць у бліжэйшыя часы значнае месца.

Наступнае пытаньне, якое патрабуе ўвагі з боку саюзных арганізацый, а

МАРУДНЫЯ ТЭМПЫ НА БАЯВЫМ ФРОНЦЕ

Наркамасьветы і ВСНГБ бюракратычнай валынкай тармозяць падрыхтоўку да комплектаваньня ВТНУ

Профорганізацыі шэрагу заводаў безадказна адносяцца да падрыхтоўкі рабочых кадраў для пасылкі ў вышэйшыя навучальныя ўстановы

Вайна маруднасьці, безадказнасьці, што мяжуецца з недаацэнкай політычнага значэньня важнейшай справы

Тварам да задач падрыхтоўкі тэхнічных кадраў

Праца па адчыненню Беларускага політэхнічнага Інстытуту развіцця. На сёньнешні дзень маецца ўзгодненасць з Галоўпрамкам ВСНГ СССР аб колькасьці факультэтаў і аддзяленьняў (гл. "Чырвоную Зьмену" № 124 (1091)).

Спрэчным пытаньнем паміж ВСНГБ і Галоўпрамкам зьяўляецца адчыненне скуранага аддзяленьня пры хіміка-тэхналягічным факультэце (на 20 чалавек) і тэхналягічнага аддзяленьня па першапачатковай апрацоўцы валакністых матэрыялаў пры механічным факультэце (на 30 чалавек).

Калі гэтыя спрэчныя пытаньні будуць вырашаны ў карысьць ВСНГ, дык агульны прыём у 1930-31 навучальным годзе складае 570 чалавек.

Найбольш цяжкімі момантамі ў арганізацыйнай справе адчынення політэхнічнага інстытуту зьяўляюцца:

Падрыхтоўка інтэрнатаў для студэнтаў, якія будуць прыняты ў інстытут. Маркуецца пабудова невялікіх памяшканьняў барачнага тыпу, для якіх ужо складзены праекты і да пабудовы магчыма ўжо пачаць прыступіць. Неабходна каб навуковыя органы і ў першую чаргу ВСНГ вылучылі патрабную колькасьць лесамаляр'ялаў.

Падрыхтоўка прыладаў, мэблі і інш. да набыцьця якіх адміністрацыя інстытуту ўжо прыняла адпаведныя крокі.

Вызначэньне памяшканьня для заняткаў да моманту пабудовы новых корпусоў для інстытуту. У гэтым напрамку ВДУ нічога ня зроблена. Трэба, каб на працягу трох дзён гэта пытаньне было канчаткова вырашана.

Забесьпячэньне інстытуту неабходнымі кадрамі выкладчыкаў (профэсароў, дацэнтаў, інжынераў і г. д.) справа цяжкая. З боку розных арганізацый ёсьць няправільная ўстаноўка ў гэтым напрамку, — яны перашкаджаюць пераходу на працу ў інтэту тых інжынераў, якія жадаюць застацца на педагогічнай працы, альбо кіраваць вытворчым навучаньнем студэнтаў.

Падрыхтоўка кадраў, якая патрабуе максымальнай хуткасьці, павінна больш прыцягнуць увагу ўсіх арганізацый (гаспадарчых і профэсійных), неабходна зараз-жа ажыццявіць паставы СНК аб арганізацыі кароткатэрміновых і 15-месячных курсаў для падрыхтоўкі рабочых з вытворчасьці ў інстытут.

Друк да гэтага часу не завастрыў яшчэ пытаньня падрыхтоўкі тэхнічных кадраў ВСНГ. Зьвесткі з фронту падрыхтоўкі кадраў павінны асьвятляцца кожныя тры дні.

Уся грамадзкасьць мусіць звярнуцца тварам да падрыхтоўкі тэхнічных кадраў.

"Лёгкая кавалерыя"

Комсамолка-ударница за працай

Забясьпечыць інтэрнатам

Менскі ранішні рабфак налічвае 428 студэнтаў. У 1930-31 навучальным годзе будзе прынята 180 чалавек. Але гэты прыём далёка недастатковы. Асноўная, большая колькасьць студэнтаў павінна быць залічана на вяслярні рабфак.

Наркамасьветы яшчэ ня даў устаноўкі, колькі чалавек будзе прынята на вяслярні рабфак, — часта пераглядае, мяняе пляны. Лэканат ня можа вырацаваць свайго пляну. Што датычыцца падрыхтоўкі да прыёму на дзённы рабфак, дык партыйная, комсамольская ячэйка і лэканат сваёчасова напісалі і разаслалі лісты на буйныя прадпрыемствах Менску, Бабруйшчыны і ўсіх устаноўках. Але гэтым падрыхтоўка яшчэ ня вычэрпваецца. Самае балочае пытаньне — гэта недахоп інтэрнатаў.

Рабфак выпускае ў гэтым годзе 80 чалавек, прыняць павінен — 180. Паўстае пытаньне: дзе-ж будуць жыць гэтыя 100 чалавек?

Калі Наркамасьветы і АВК будуць і далей так халодна адносіцца да гэтай справы, дык пытаньне прыёму ў рабфак паўстане перад пагрозай зрыву.

А. Менскі.

Аб „дубовай“ політыцы Наркамасьветы

Хутка пачнецца новы набор у ВНУ, 5000 новых людзей увалюцца ў сьценны БДУ. Адарваць людзей ад вартатаў і кінуць іх на вучобу ня так ужо цяжка, але забясьпечыць іх памяшканьнямі, вучэбнымі прыладамі, спецыялістамі — гэта значна цяжэй.

Гэта праца не аднаго дня, а месяцаў. Ня глядзячы на гэта, з боку цялага шэрагу арганізацый мы сустракаем яўна бядушыны, бюракратычныя адносіны да гэтага пытаньня.

Ідуць бойкі

Змест дзелавой і супольнай працы паміж праўленьнем новага ВТНУ і праўленьнем БДУ мы наглядзем вліцкіх спрэчкі па пытаньні памяшканьняў для новага ВТНУ. Пры такой працы, бязумоўна, магчыма паўтарыць дэталёвае вопыту з арганізацыйнай хамфрак, калі студэнтам прышлося спяць у тэатры, і некалькі месяцаў вучобы былі сарваны дзякуючы такой неарганізаванасьці і бясспынанасьці.

Паўстае пытаньне: ці будуць 240 студэнтаў ВТНУ забясьпечаны неабходнымі падаручымі, ці можа ізноў адзіна падаручкі прыпадаць на 30-40 чалавек, як гэта было зотася; ці не час рубам паставіць пытаньне адносна інтэрнату, а можа і сапраўды студэнтам ВТНУ прыдзецца хадзіць на вучобу з сельска-гаспадарчай выстаўкі?

У ролі наглядальніка

У той час, калі інзе такая „вайна“ паміж дзьвюма ўстановамі, калі змаваюцца галоўнейшыя пытаньні новага набору, бюро коллектыву амаль нічога не зрабіла, каб зьнішчыць непазрэбныя праракаваньні, амаль нічога ня чуціно аб устаноўнаму бюро коллектыву КП(б)В і КСМ. Нівольна з студэнткіх

арганізацыі нічога не зрабіла, каб дапамагчы арганізацыі новага ВТНУ.

Адарваўшыся ад грамадзкіх арганізацый, не атрымліваючы ніякай дапамогі з іх боку, новыя людзі з праўленьня ВТНУ могуць дапусьціць памылкі і якія зараз трэба папярэдзіць.

Наркамасьветы, патураючы праўленьню БДУ з неаддачы яго старога корпусу ВТНУ, бярэ і ў той-жа час хопа аддзялі корпус політэхнікуму.

Ці ня час НКА, замест палавічатай політыкі ў гэтай справе, сказаць сваё важкае слова. Што прадпрымае НКА па комплектаваньню ВТНУ? — Як? — гэта-ж ня наша справа! адкажыце прадстаўнік — Рудзін. Мы вось думаем, як-бы гэта адарваць ад ВТНУ для прычынаў у БДУ?

Таварышы з НКА, што вамі зроблена ў справе папулярнага Хэмфры-культэту ВТНУ, што мяркуеце вы зрабіць для павышэньня хваля-6 батрацкага ядра на падарку, ня кажучы аб другіх факультэтах? А што вамі зроблена ў справе прыцягваньня спецыялістаў для ВТНУ? Кажыце, што гэта ня ваша справа? Але нам і па гэты час застаецца не аразумелым і адказу на гэта мы не атрымалі.

Каменная політыка

У ВСНГ высветлілася, што ніхто не бярэ на сябе адказнасьці за справу арганізацыі ВТНУ. Перакладоць справу адзіна за другога і ніхто толкам ня ведае, што і дзе робіцца. У другім часе ВСНГ мяркуе браць спецыяльнага чалавеча, а пакуль што ніхто нічога ня робіць. „Прыходзіць праз некаторы час“ — паралі пам, — тэлы мо' што і бузе?!

Зноў мы тупалі на калястры, і мой таварыш шікім голасам сказаў: „Каменная політыка“. Так, — згадзіўся я, — як ёсьць дубовыя.

Член брыгады Сым. Джэзюл.

Арабочваньня як і ня было

Гомельскі вяслярні рабфак існуе ўжо тры гады, але на яго яшчэ да гэтага часу не звяртаюць належнай увагі, у выніку — у яго працы цялы шэраг недахопаў.

Соцыяльны склад рабфакаўцаў не здавальняе патрабаваньняў лэзунку партыі аб арабочваньні ВТНУ, бо ў складзе студэнтства 20 проц. служачых, на апошнім курсе — 30 проц. Соцыяльны склад настаўніцтва таксама не здавальняе патрабаваньняў рабфаку. Ёсьць сярод іх шкодныя і чужыя нам па сваёй ідэалёгіі.

Самакрытыка на рабфаку амаль што зусім не разгорнута. Насьценгазета выходзіць адзін раз у тры месяцы, не вядзецца ніякай работы сярод рабкораў, насьценкараў. Усе політычныя кампаніі праходзяць міма рабфаку і ён ня прымае ніякага ўдзелу ў правядзеньні апошніх.

Неабходна правярць становішча рабфаку з тым, каб ён быў сапраўды здольным даць патрэбныя кадры. Ю. З.

ДАЛЕЙ АБЯЦАНЬНЯЎ СПРАВА НЯ ІДЗЕ

Вялікі недахоп у кваліфікаванай рабочай сіле адчуваецца для ўсё ўзрастаючай металёвай прамысловасьці. Зьвалася-б, што гэта пытаньне павінна напружыць увагу ўсіх гаспадарчых арганізацый.

У Гомельскай акрузе на сёньнешні дзень налічваецца каля пяці тысяч металічных. Да канца лічгодкі для новых заводаў патрабуецца дзясяткі тысяч кваліфікаваных рабочых. З гэтага выходзіць, што неабходна база для іх падрыхтоўкі. Але, што мы маем? У акрузе ёсьць толькі адна школа металічных і адна — ФЗВ пры заводзе „Пролетары“, якія, пры сучасных тэмпах працы, змогуць к канцу лічгодкі даць ня больш 400 чал.

Зусім зразумела, што неабходна пашырыць існуючую школу і, у першую чаргу, школу ФЗВ, якая прыянава асноўнай крыніцай напаўненьня прадпрыемстваў кваліфікаванай рабочай сілай.

ФЗВ пры заводзе „Пролетары“ у Гомелі зусім ня мае ўмоў для нармальнай работы. У цэлым памяшканьні ліцейнага заводу, дзе саміх

ліцейчыкам няма дзе павярнуцца, прышлося ўмясьціць яшчэ 30 вучнаў ФЗВ. Зразумела, што ў такой цеснаце аб панава-праграмай рабоце ня прыходзіць гаварыць. Што датычыцца сылясарна-таварных майстарыяў і клясаў для школьных заняткаў, якія мы зараз арандуем у чыгуначнага тэхнікуму, з прычыны далажковага набору ў тэхнікум, ФЗВ у будучым годзе прадастаўлены ня будуць.

Раскідаюцца майстарыяў і клясаў на ўсім горадзе ўскладнае справу работы школы. Пры такіх умовах, у будучым навучальным годзе пярэапішы 70 вучняў ня будуць мець месца для заняткаў, а 70 чалавек — гэта капля ў моры, у параўнаньні з неабходнасьцю ў кваліфікаванай сіле. Акрамя гэтага ўжо час рыхтавацца да асьвьянага набору.

Для таго, каб нармальна пачаць будучы навучальны год, неабходна зараз-жа прыступіць да абсталя-

ваньня майстарыяў, пачаць рыхтаваць клясы інструктароў і агульнажыццёвы для дзяцей дзіцячых дамоў. Некалькі раз мы зьвярталіся за вырашэньнем гэтага пытаньня ў Белмэталтэраст, але да гэтага часу ніякага адказу не атрымалі. Трэст абяцае аддаць завод „Рухавік Рэвалюцыі“ адначасова забіраючы адтуль усё абсталяваньне на сельмаш. Паўстае пытаньне: з чым-жа будзе працаваць ФЗВ і ці зможаць мы ў будучым навучальным годзе пачаць заняткі, калі нам яго перададуць у будучым гаспадарчым годзе?

Неабходна сваёчасова пачаць падрыхтоўку да асьвьянага набору. Трэст павінен даць чоткія і асправыя дырэктывы ў адносінах набору, колькасьці і кваліфікацыі, таксама забясьпечыць школу майстарыяў і клясы для акадэмічнай працы. Гарсавет павінен сваёчасова заняцца пытаньнем падрыхтоўкі агульнажыццёвы для ФЗВ.

Загадчык ФЗВ Гарэлін Л.

Папярэдзіць магчымы зрыў — забясьпечэньня ВНУ і ВТНУ рабочым ядром

Пытаньне аб падрыхтоўцы рабочых ядраў у ВТНУ і ВНУ неаднокральна ўзьнімаецца на створках друку. Пры прыёме ў мінулым годзе гэта пытаньне ставілася ў напрамку завастрэньня увагі на падрыхтоўку рабочых у навучальныя ўстановы, шляхам стварэньня цэлага шэрагу курсаў і стварэньня для падрыхтоўваючыхся ўсемагчымых умоў вучобы. Асабліва вялікая надала ўскладнасьці на фабзавкомы і ячэйкі буйных прадпрыемстваў, але ня глядзячы на гэта, некаторыя ячэйкі і фабзавкомы не правялі патрэбнай працы ў гэтай галіне і ня дзіўна, што падрыхтоўка ідзе самацёкам (ня лічы камандыраваных на дзённыя курсы).

Арганізаваны ў пачатку курсу шмалі досыць вялікую колькасьць рабочых, але потым многія з іх арымушаны былі кінуць вучобу. Характэрныя весткі сабрала „Лёгкая кавалерыя“ хэмтэфаку пры абсьледваньні цэлага шэрагу прадпрыемстваў. Так, з заводу „Комунар“ на розных курсах рыхтаваўся 21 чалавек, з заводу „Дрэваапрацоўчык“ — 4, з фабрыкі „Мастрычкі“ — 8, з шклозаводу „Пролетары“ — 1 і г. д. З заводу „Дальшавік“, „Энэргія“, „Беларусь“, „Завод“ і інш. наогул ніякіх вестак няма. Зразумела, што гэтыя лічбы, дадзеныя завкомамі, — недакладныя, бо амаль што ні на адным прадпрыемстве няма сталага рэчоту.

КЛАПОЦЯЦА...

Рэчкі раённы камітэт комсамолаў заняўся пытаньнем падрыхтоўкі кадраў. Яшчэ ў першых лічбах крапавыя ён меркаваў адчыніць курсы для рабочай моладзі па падрыхтоўцы ў ВНУ і ў тэхнікумы. З гэтага часу прыняліся за вырашэньне пытаньня і аддзел нарасьветы і райком КП(б)В, але з гэтага часу курсу вышла мала толку.

шлі да інспектара народнай асьветы тав. Гарбацэвіча, дык ён адказаў, што трэба пакапаціцца, але мабыць і да гэтага часу ўсё лшча клопаціцца, бо яе відаць, забыўся аб сваім абяцаньні, а мабыць і аб падрыхтоўцы кадраў.

Мы лічым, што з боку ўсіх гэтых устаноў моцна яўна бюракратычныя адносіны да падрыхтоўкі кадраў і трэба раз на заўсёды знішчыць гэтыя недахопы.

Брыгада А. К.

„Л. К.“

Параходам у Кіеў

(Ад нашага спецыяльнага карэспандэнта)

28-га мая скончыла свой маршрут усебеларуская экскурсія-дэлегацыя на Украіну, арганізаваная „Чырвонай Зьменай“.

Экскурсія-дэлегацыя працоўнай моладзі на Украіну ва ўмовах БССР—зьява вялікай палітычнай важнасці. У свой час мы аб гэтым гаварылі, пуплярызуемы ў газэце і гушчах комсамольскай арганізацыі баявыя задачы экскурсіі. Гэты момант асабліва падкрэсьліваўся і спецыяльнай пастановай ЦК ЛКСМБ.

Каб азнаёміць арганізацыю ЛКСМБ і ўсіх чытачоў газэты з тым, як экскурсія-дэлегацыя выканала ўскладзеныя на яе задачы і для таго, каб вынарыстаць у будучым вопыт такіх экскурсій-дэлегацый,—рэдакцыя з сёньнешняга нумару газэты пачынае друкаваць больш-менш падрабязныя матэрыялы экскурсіі-дэлегацыі.

Большасць нашых экскурсантаў упартаю на параходзе. І таму амаль кожнаму з нас карціцца выйсці на тэрасу, альбо забрацца на палубу—паглядзець, як хвалюцца Сож.

Параход „Чырвын“ ніколі ня бачыў, не перавозіў такога колькасці экскурсіі, як наша. 33-я клясы даносіліна вяслыя песьні, а на „носе“ ТРАМ’аўскі духавы оркестр выконвае марш „Малады Гэрой“, і ад гэтага ляскае, здаецца, ісьці „Чырвыну“.

Мы абедалі пазьменна ў параходнай сталойні. І тут быў той жа спадарожнік—балэбрая песьня. Калі сьціхала песьня, халелася гаварыць аб Кіеве, куды едзем, уяўляць, як нас сустрае комсамольскія Кіеву. І экскурсантаў таарылі. Ады гаварылі аб сацыялістычным слаборніцтве, другія аб тым, што ў Кіеве ня будзе такіх абедая, як на параходзе. Некаторыя старанна думалі над тым, што... купіць у Кіеве.

Раптоўна перарываючы гутарку, адзін таварыш гарача, з запалам, загаварыў.—Усё гэта добра, але... не забывайце наказ тав. Галадзеда. Ён гаварыў, што мы павінны ласкава азнаёміцца з прамысловасцю савецкіх украінцаў-пролетараў і лепш за ўсё для сябе, перанесці на свае варштаты. Вось наша галоўная задача.

Зноў дарагія сустрэчы

А 8-й гадзіне ўвечары, таго ж дня наш „Чырвын“ пад гукі оркестру, прычаліў да прыстані Лоеў.

Мы хутка, па-паходнаму, выстрайваемся ў калёну. Пад гукі оркестру выходзім на наберажную і рушымы у Лоеў,—гэта невялікае мястэчка, дзёр Лоеўскага раёну, які мяжуе ўжо з Савецкай Украінай.

Сустрэкаць нашу дэлегацыю прыйшло шмат комсамольцаў моладзі і працоўных.

Мітынг адкрывае прадстаўнік РК ЛКСМБ. Ён гарача вітае дэлегацыю, гаворыць аб мінулым юбілеі „Чырвонай Зьмены“, аб тым, што кожны комсамалец Лоеўшчыны павінен быць падпішчыкам „Чырвонай Зьмены“.

Нас віталі яшчэ прадстаўнікі райкому партыі і райвыканкому.

Усіх дужа цікавіла пытаньне, як жыць і працуе комсамольская арганізацыя Лоеўшчыны, як яна змагаецца на франтах калектывізацыі. На жаль мы не змаглі затрымацца тут ў Лоеве халі-б на гадзіну, каб азнаёміцца з хвалючым нас пытаньнем, а прадстаўнік РК ЛКСМБ у сваёй прамове якраз мала аб гэтым гаварыў.

Як скончыўся мітынг, калёны працоўнай моладзі хорам, голасна пажадалі экскурсіі:

— „Шчаслівага пу-у-ці!“

Праз некалькі хвілін мы пакінулі Лоеў, і праз поўгадзіны ледзь прыкметна гайдаліся на хвалях Дняпра.

Мы ехалі ўжо па тэрыторыі Савецкай Украіны.

Вячэрні змрок і густы туман перашкаджалі нашым адзінкам-дэлегатам „сузіраць пькноты“ Украіны.

Мель

Паволі надыходзіць ноч, накрывае сваёй густою цемраю Дняпро, і змораныя дэлегаты шукаюць месца для начоўкі.

Спакойна сьціхалі жарты, замаўкалі акорды гармонікаў.

Амаль усе паснулі. Раптам на параходзе прабегла сударга.

— Мель! Гостры нос параходу з разгону ўразаецца ў падводную кучу пяску.

Усіх пасажыраў матросы папрасілі асадыць назад. Гэта не дапамагло.

Тады пачала стракатаць лябёдка. Ударная праца цягнулася больш поўгадзіны.

Нарэшце, параход, загурчэў, забіў калёсамі аб Дняпро і паціхеньку рушыў. На носе доўгі час стаяў параходны службовец, частым вымерваў глыбіню і крычаў на палубу камандзіру:

— 5!... 5 з паловай!.. Шэсьці семі восем!!!

І ў густой ночы неаднокраць чуваць было цьвёрды загад: „Поўны ход!“

— „Ёсьць поўны“—адназваў машыністы.

Была адзінадцатая гадзіна ночы, як мы пад’яжджалі да прыстані Радунь.

А на заўтра ў дзень, на прыстані Кіеў нас чакала цёплая комсамольская сустрэча працоўных кіеўлян.

Міх. Варнікоўскі.

Тэлеграмы

Страшны голод у Шансі

За апошнія 3 гады памёрла ад голаду мільён чалавек

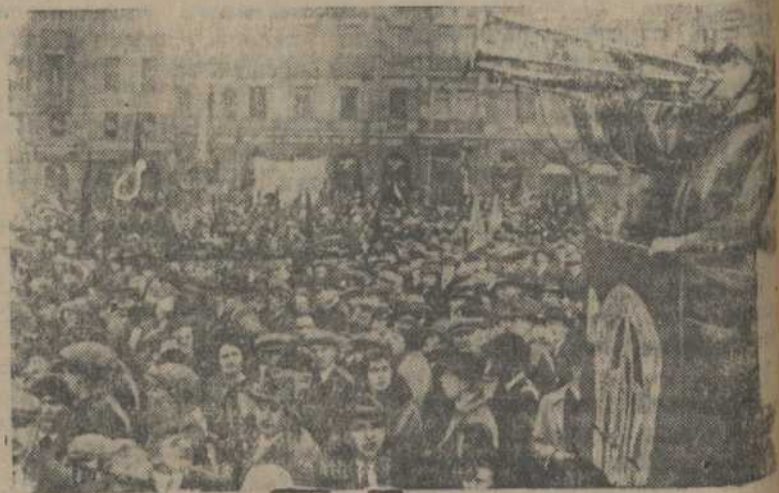
ПЭЙПІН, 1-6. У правінцыі Шансі за апошнія 3 гады памёрла ад голаду мільён чалавек. Зараз галадае 2 мільёны. У сувязі з загрузкай вайско-

вымі перавозкамі, чыгункі могуць перавезьці належна колькасць хлеба. У горадзе не памірае да 150 чалавек штодня.

Паход на зарплату нямецкага пролетарыяту

БЭРЛІН, 1-6. Саюз прадпрыемцаў горнай прамысловасці паўночна-заходняга прамысловага раёну прыняў арбітражнае рашэнне, якое прадугледжвае для 230000 гарнікоў зніжэнне заробтку на 10 проц. устанавлення 57-гадзіннага рабочага тыдня. Рэфармісцыя проф-

саюзы адхілілі рашэнне, але кожна чакаюць паставы аб вядковасці рашэнняў, што даюць ім падставу адмовіцца ад барацьбы. Рэволюцыйная профповяць лістае рабочыя масы, рыхтуючы бастовку на выпадак надання вавомовасці арбітражнаму рашэнню.

НА ЗДЫМКУ: Дэманстрацыя комсамольцаў, чырвоных франтавіноў і рабочай моладзі супроць безработы.

Ахранна Фінлянды за працай

ГЭЛЬСІНГФОРС, 1-6. Ахранка ўчыла па ўсёй Фінлянды вобскі ў кватэрах рабочых і памішканых рабочых арганізацый з мэтай конфіскацыі забароненай палітычнай літаратуры.

Ангельская эскадра ў Бальтыцкім моры

ГЭЛЬСІНГФОРС, 1-6. У Бальтыцкае мора праз Кільскі канал прайшла ангельская эскадра з 6 вайсковых суднаў.

Устыцыя „рабочага ўраду“ працуе..

СТАМБУЛ, 1-6. Ангельскія суды прыгаварылі да кары сьмерцю яшчэ двух арабаў, якія удзельнічалі ў паўстанні 1929 г.

Комуністычныя атрады наступаюць на Чанша

ШАНХАЙ. Комуністычныя атрады, якія захапілі Цінцзэнь,

Крывавая сутычка ў Эрфурце

БЭРЛІН, 1-6. У Эрфурце (Саксонія) на склікалы фашысты і рабочыя, якія засьпявалі „Інтэрнацыянал“. Фашысты разам з паліцыяй накінуліся на рабочых, і далі ім адпор. З абодвух бакоў ёсьць шмат паравеных.

„Прач фашысты“

ВЕНА, 1-6. У Софіі (Баўгарыя) 4 рабочых прыгаворана на 3 гады знявольнення за чытаньне забароненага органу рабочай партыі „Ботнічкі Вэсьнік“. Засуджаных перамогі фашыстаў.

Набор у фабзавуч папярочнай прамысловасці

У гэтым годзе ў Цэнтральны фабзавуч папярочнай прамысловасці будзе прынята 180 чалавек. Акрамя таго 50 чал. будуць пасланы на падрыхтоўчыя курсы пры фабзавучы.

Прыезд дэлегацыі кітайскіх студэнтаў

У Менск прыехала дэлегацыя кітайцаў студэнтаў міжнародных дэнінскіх курсаў у ліку 28 чал., з іх—8 жанчын. На вакзале дэлегацыю сустралі студэнты БДУ. З прывітаньнем ад імя дэлегацыі—выступіў т. Лу-пін.

Задача дэлегацыі—практычна азнаёміцца з вырашэннем нацыянальнага пытаньня ў СССР, а таксама азнаёміцца з сацыялістычным будаўніцтвам Савецкіх Рэспублік.

У Менску дэлегаты наведаюць навучальныя ўстановы, універсітэцкі гарадок і буйныя прадпрыемствы. Дэлегацыя прабудзе ў Менску некалькі дзён, пасля чаго выедзе ў Бабруйск, а потым на Украіну.

Нездавальняюча ідзе кантракцыя ільну

Кантракцыя ільну-валакна Меншчыне праходзіць неадвальна няюча. Плян пасеву ільну выкананы ў акрузе толькі на 50 проц. Асабліва адстаюць па кантракцыі тэхнічных культур Копыльскі, Сьвіслацкі і Барысаўскі раёны, якія выканалі свае заданні на 3—8 проц.

Паведамленьні

— Камісія аддзяліччання 3-й палітні індустрыялізацыі пры Мінскай педтэхнікуме прапануе студэнтам пусцінам унесці запавязаныя пазыцы да 10 чэрвеня. Хто не прыняў да вызначанага тэрміну прыцягнуты да адназначы.

ДОМ ПІСЬМЕНЬНІКА. 5-га чэрвеня адбудуцца заняці цэнтральнага літаратурнага гуртка БеларАПП’е. Парадак дня: даклад А. Гародні на тэму: „Літаратурны ідэалогія і яе роля“, чытка творчых і багучыя справы. Запрашаныя пачынаючыя пісьменьнікі. Уважліва вольны. Пачатак а 7-й гадзіне ўвечары.

Адказны рэдактар Рэдакцыя

Фініш усебеларускага зьвёзднага вэлэпрабегу

1-га чэрвеня г.г., на пляцы Волі (Менск) адбыўся фініш усебеларускага зьвёзднага вэлэпрабегу. А 8-й гадзіне на пляцы сабраліся калёны менскіх фізкультурнікаў для сустрэчы прыбываючых, якія сумесна з вэлэспыядыстамі Менску, Воршы, Гомелю, Віцебску, Бабруйску, Полацку і Магілеву агульнай калёнай накіраваліся к будынку, дзе працуе 13-ты зьезд КП(б)Б, і аддалі рапарт аб праробленай прабоце. Прэзыдыум зьезду вылучыў дэлегацыю для прывітаньня удзельнікаў прабегу і прыняў рапарт.

На здымку: зьлева—менская вэлэспыядная каманда, справа—фініш аршанскай каманды.

Усебеларускі зьвёздны вэлэ-прабег

Змаганьне з ветрам

(Ад нашага спецыяльнага карэспандэнта)

З Бруніцы рэзкі паварот маршруту ўправа. Разам з паваротам пачынае дзьмуць насустрач моцны вецер, узнікаючы хмары пылу.

— Нажаць пехалі, падцягнуцца!—а парывамі ветру даносіцца голас капітана каманды.

А вецер усё мацнее. Заплюшчыўшы вочы здаецца, што іччышыся з д’ябальскай хугасцю, і толькі па таму, як марудна паўзуць насустрач тэлеграфныя слупы, заўважваеш, што амаль топчашся на месцы.

Больш усіх дастаецца Валіцкаму і Малаву—высокія машыны, доўгія ногі і высокая паднятыя сядлы—у сауме з ветрам. Першымі апракідваюцца яны. Яшчэ моцны парыву ветру і ўся каманда чартыхаючыся звальзаецца з машыны.

— Эх-на! гэтак больш будзеш ляжаць, чым ехаць,—жартуе Максімаў.

Сядзем на машыны і едзем ізноў.

УЗДА—КАПЫЛЬ—ГРЭСК

Уперадзе ішчэ дзесяткі кілямэтраў. А вецер, як на зло, ня сьціхае. Маленькі ўгоруак здаецца гарой у некалькі кілямэтраў. Цяжка ехаць супроць ветру. І так аж да самага Капыля.

З Капыля вецер дзьме нам у сьпіну. „Ну і крутанём“. Ехаць надзвычайна лёгка. Цяжкі абоймы ветру нам на карысьць.

„Хлопцы,—крычыць Школьніцаў,—падыгай парус, будзем аж да Грэску плы..“ і не дакончыў слова,—завяваючыся ляціць у кававу. Стой! Паплаў Школьніцаў“.

Першая на час прабегу аварыя, Пярэдняе кола ад машыны Школьніцава, скомканае няўдалым блінам, сірталіва ляжыць на сярэдзіне дарогі.

Не прайшло і 10 хвілін, як ко-

ла выраўнена, прывічана на месца і зноў з паўтутым ветрам далей.

„Ня можаш ты ехаць,—паўчае Школьніцава Абрама Рапапарт,—ты, казі едзеш праз канаўку, абавязкова падмай за руль пярэдняе кола.—Вось так“...

І ў руках Абрашы застаецца палова руля, а сам ён, з няменшым эфэтам чым Школьніцаў, ляціць на дарогу. Другая аварыя ўжо значна больш сур’ёзная. Адрамантаваць руль можна толькі ў кузьні, а да Грэску ішчэ 10 кілямэтраў.

Нічога, ня ўнывае Рапапарт, старанна абматываючы дротам зьманы руль,—магу ехаць аж у Варшаву“.

А другой гадзіне каманда прыбыла ў мястэчка Грэск. Пасля адпачынку чатыры чалавекі паехалі ў вёску праводзіць сход сялян, а пяць чалавек засталіся ў Грэску рамантаваць машыны і праводзіць сход мястэчкавай моладзі.

Грэск. П. Савовіч.